

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 5515

Doknr.
452622

Dato
12-08-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 15. juli 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 769 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Spørgsmål nr. 769:

"Vil ministeren oplyse, hvilken hjælp ofre for partnervold kan få til at etablere sig med geografisk afstand til den tidligere partner?"

Svar:

Alle kommuner skal sørge for, at enhver har mulighed for at få gratis rådgivning. Denne rådgivning er ikke snævert begrænset til rådgivning inden for det sociale område, men skal være et bredt tilbud, der kan bidrage til at forebygge, at der opstår sociale problemer og hjælpe borgeren over øjeblikkelige vanskeligheder. Ofre for partnervold har derfor mulighed for at henvende sig til deres kommune for råd og vejledning i relation til ophold på kvindekrisecenter eller andre problemstillinger i forbindelse med vold i familien.

I forbindelse med en kvindes ophold på et kvindekrisecenter skal kommunen tilbyde koordinerende rådgivning, der gives i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen m.v. Formålet med rådgivningsordningen er at støtte og vejlede voldsramte kvinder til at etablere en selvstændig tilværelse uden vold. Rådgivningen iværksættes, senest når forberedelsen til udflytning fra krisecentret påbegyndes, og gives, indtil kvinden og eventuelle børn er etableret i egen bolig.

Den koordinerende rådgivning skal være gennemgående bindeled, som skaber kontakt til relevante myndigheder, og sikrer at ingen myndighed eller instans slipper, inden en anden har taget over i forhold til kvinden og eventuelle børn.

Når en kvinde tager ophold på et kvindekrisecenter i en anden kommune end den, hvor hendes bolig ligger, vil det fortsat være den kommune, hvor kvinden kommer fra (den oprindelige opholdskommune), der er forpligtet til at yde hjælp og støtte efter serviceloven. Denne pligt består, så længe kvinden har ophold på kvindekrisecenteret. Når kvinden ikke længere har ophold på kvindekrisecenteret, vil forpligtelsen til at yde hjælp og støtte efter serviceloven påhvile den kommune, hvor kvinden får bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

Der er efter de gældende regler i retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 12, mulighed for, at kommunerne kan aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifterne efter serviceloven samt en række love på Beskæftigelsesministeriets område, selvom en borger er flyttet til en anden kommune. Dette betyder konkret, at kvindens oprindelige opholdskommune har mulighed for at aftale

med en anden kommune, at når den voldsudsatte kvinde flytter til en anden kommune, betaler den oprindelige opholdskommune fortsat for bl.a. den hjælp efter serviceloven, som kvinden modtager fra den nye kommune.

Kommunerne har efter almenboliglovens almindelige bestemmelser om kommunal anvisning mulighed for at anvise voldsudsatte kvinder en almen bolig på baggrund af en konkret vurdering af kvindens situation og behov.

Det er Indenrigs- og Boligministeriets vurdering, at reglerne ikke forhindrer, at en kommune foretager anvisning af boliger til personer, der er bosat uden for den pågældende kommune. I sådanne tilfælde skal den boligsøgendes behov vurderes på lige fod med kommunens egne borgere, og der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af, hvilke boligsøgende der har det mest påtrængende behov for at få anvist en bolig,

Med venlig hilsen
Astrid Krag